

er en forskel, og det er dér, pengene skal komme fra.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg vil gerne vende mig til det udenrigspolitiske, for fru Helle Thorning-Schmidt har jo selv bragt de udenrigspolitiske temaer op og er, forstår jeg, glad for, at vi har tilvejebragt en bred enighed igen om Irak og Afghanistan.

Så vil jeg gerne spørge, om det er med fru Helle Thorning-Schmidts billigelse, at Socialdemokratiet i går og også her til morgen ved stemmeafgivningen i forbindelse med debatten om Israel og Palæstina har brudt den mangeårige enighed, der har været om forhandlingslinjen over for Israel og Palæstina, ved at Socialdemokratiet her i Folketingssalen i går bl.a. sammen med SF fremsatte et forslag til vedtagelse, der betyder en ensidig kritik af Israel, men ikke rummer ét kritisk ord om de palæstinensiske overgreb på Israel. Er det noget, som fru Helle Thorning-Schmidt har billiget? Har hun også billiget, at Socialdemokratiet så ikke stemte for det forslag til vedtagelse, som regeringspartierne havde fremsat sammen med Dansk Folkeparti, et forslag, der betyder en fortsættelse af forhandlingslinjen om en tostatsløsning?

(Kort bemærkning).

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg er helt uenig i, at det forslag til vedtagelse, vi sagde ja til i går, ikke betyder en fortsættelse af den forhandlingslinje, vi har haft hidtil. Vi går stadig ind for en tostatsløsning. Vi kan se problemer på begge sider, både på Palæstinas og Israels side, så naturligvis er jeg enig i det forslag til vedtagelse, som min egen gruppe stemte for i går.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Må jeg så spørge fru Helle Thorning-Schmidt: Hvorfor fremlægger Socialdemokratiet et forslag, som betyder en ensidig – *en ensidig* – fordømmelse af Israel, men ikke ét kritisk ord om de palæstinensiske raketangreb, de palæstinensiske terrorangreb på israelsk territorium? Hvorfor er der ikke ét kritisk ord om det i forslaget til vedtagelse fra Socialdemokratiet?

(Kort bemærkning).

Helle Thorning-Schmidt (S):

Hr. Lars Barfoed ved jo udmærket godt, at vi har arbejdet for en tostatsløsning i ganske mange år. Vi er også enige i det, som udenrigsministeren tidligere har arbejdet for, nemlig at man skal tale med begge parter, at man skal sikre, at der sluttes fred. Og vi ved også godt, at den sidste terrorist ikke skal have lov til at bestemme forhandlingsklimaet i Mellemøsten.

Derfor står jeg fuldstændig bag det forslag til vedtagelse, vi har fremsat i går. Det er en fortsættelse af den linje, vi hele tiden har haft.

(Kort bemærkning).

Jacob Jensen (V):

Jeg noterede mig, at fru Helle Thorning-Schmidt i sin tale under første runde hæftede sig særligt ved en artikel i dagens udgave af Børsen, hvoraf der fremgår, at 43.000 flere er kommet på overførselsindkomst blandt personer uden for den erhvervsaktive alder siden år 2000. Og det mente fru Helle Thorning-Schmidt var et stort problem. Men jeg vil sige til fru Helle Thorning-Schmidt, at det tal jo indeholder, at der er kommet flere pensionister, at der er flere personer, der nu tager orlov, og at der er flere unge mennesker, som er begyndt at tage en SU-berettiget uddannelse.

Er det et problem for fru Helle Thorning-Schmidt og Socialdemokratiet, at der er det? Og betyder det – det må vi jo konstatere som konsekvens – at Socialdemokraterne åbenbart er klar til at hæve pensionsalderen og ikke længere give mulighed for, at danskerne kan tage orlov, herunder barselorlov, eller for, at unge mennesker kan komme på en uddannelse, hvor der følger SU med?

(Kort bemærkning).

Helle Thorning-Schmidt (S):

Som jeg også sagde til statsministeren før, er talene korrekte. Jeg synes, at man skal tage diskussionen med Dansk Arbejdsgiverforening. Det er dem, der har anklaget regeringen for at være dumpet, når det handler om at få flere på arbejdsmarkedet. Og jeg er godt klar over, at regeringen og statsministeren elsker at gemme sig bag nogle tal frem for at konstatere og tale om de problemer, der i virkeligheden er.

Det kan jo ikke være rigtigt, at man er tilfreds med den arbejdsmarkedsindsats, vi har i Danmark. Der er en voldsom mangel på arbejdskraft, og der er stadig alt for mange mennesker,